

Moravská stezka 2003, aneb na kole od polských po rakouské hranice

Základní údaje:

Počáteční místo: Glucholazy (PL)

Konečné místo: Hraniční přechod Poštorná/Reinthal

Délka: 310,2Km (podle cykloprůvodce)

Nejvyšší místo stezky: Sedlo Ramzová – 759 m.n.m.

Doporučená mapa: Cykloprůvodce „Moravská stezka“ v měř.1:120 000

Projeté oblasti: Jeseníky, Horní Pomoraví, Olomoucko-Kroměřížsko-Slovácko-Podluží

Lednicko-Valtický Areál

Projeté hl.obce a města:

Jeseník-Hanušovice-Mohelnice-Litovel-Olomouc- Tovačov-Chropyně-Kroměříž-Otrokovice-Napajedla- Uherské Hradiště-Veselí nad Moravou-Strážnice-Hodonín-Břeclav-Lednice-Valtice

Charakteristika stezky:

Většina trasy vede podél řeky Moravy, je sjízdná na běžném kole (nedoporučuji silniční kolo – favorit apod.). Cyklotrasa vede po silnicích III.třídy, místních komunikacích, městských cyklostezkách a asfaltových nebo jinak zpevněných polních či lesních cestách.

Doba sjetí celé stezky: Prům. jízda 20Km/hod – 4 plné dny.

Rozhodl jsem se napsat něco málo o této značené cyklotrase, jelikož se domnívám, že když jsem jel „Moravskou stezku“ již po třetí za sebou (a zatím naposled, i když je nádherná.., mám v úmyslu jinou cyklotrasu), myslím si že si můžu dovolit hodnotit klady i zápory této cyklotrasy, snad i poradit kam vyrazit na kole, co stojí za vidění, kde přespát, čemu je dobré na trase se vyhnout a co naopak neopomenout.

Když jsem totiž plánoval tuto trasu poprvé v roce 2001, nenašel jsem na internetu ani nikde jinde žádné informace o této cyklotrase. Proto i tento článek....

Popis cesty a prožitých zážitků:

Úvod: Je 11.6.2003 a my se scházíme kde jinde, než v „osvěžovně“. Je nás celkem devět. Mám malé obavy, jestli to není velký počet na takovou délku trasy, v duchu však doufám, že lidi, které jsem vzal do party (mj.jsou to téměř všichni, kteří chodí k nám do turistického oddílu, praktikanti a vedoucí..) nepokazí žádnou srandu, odhodlají se stezku zdolat a vidět tím kus matičky země. Motivace byla tedy dostatečná!

Musím přiznat, že někteří měli najeto před Moravskou stezkou jen několik desítek kilometrů. Chtěli se s tím poprat a taky, že poprali... Rozdali jsme pozvánky, poradil jsem co sebou, jak bude probíhat přeprava kol apod. Všichni všemu rozuměli, skoro žádné dotazy, s rozloučením: „Ahojky na nádraží v úterý 1.7.nejpozději v 16:00 hodin“ jsme se rozešli do svých domovů.

Jsme na začátku

První den: 1.7.2003

Popis trasy: Mikulovice – Písečná

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 19:20

Čas dojezdu 20:10

Čas jízdy 0:38:06

AVS 18,0

Km/den 11,42

Km/celkem 11,42

Je 16:00 hodin, máme sraz na nádraží Ostrava – Svinov. Vlak nám jede v 16:37 hodin směr Opava – Krnov – Jeseník. Naše dnešní cílová trasa jsou Mikulovice, odtud pak na kole do obce Písečná, kde nás čeká první noc. Všichni jsou přesní, jen Radim nám chybí, který jede z centra Ostravy. Voláme mu tedy, zjišťujeme, že po cestě již stačil píchnout duši, ale na vlak to prý stíhá, máme mu koupit jízdenku. Jsme tedy klidnější. 16:15hodin, Radim přijíždí, jsme tedy komplet. Je nás pro začátek 7 lidí, dva kluci už jeli ráno na kole až do Písečné, přece jenom byly zdatnější, než většina.

Nástup do vlaku i naložení kol probíhá dle standardu Českých drah. Vlak se rozjel směr Jeseník. Nálada je dobrá, na každém jde vidět, že je ve velikém očekávání, jaké to asi bude....Sedět na kole každý den, co uvidí...?Únava...bude? Počasí se nějak horší, v Opavě už hustě prší...o(Déšť nás doprovázel až do naší výstupní stanice „Mikulovice“. Vykládáme kola a uchylujeme se do nádražní restaurace. Dáváme si místní pivní mok. Čekáme, zda se počasí alespoň trochu vylepší. Kluci už jsou dávno v Písečné a komunikujeme s nimi přes mobil. Dozvídáme se, že našli „útočiště“ v autobusové budce (nechtěli nikde vybalovat stan). Stále se rozhodujeme, zda přespat v Mikulovicích nebo se vydat ke klukům do Písečné i přes hustý déšť. Začíná se stmívat, hlasujeme, vyhrála varianta vydat se za nimi. Cesta

vcelku ubíhala, i když jízda v dešti není nic moc příjemného. Po asi desetiminutovém již večerním blouděním obcí Písečná kluky nacházíme. Už spali, není divu 130Km z Ostravy do Písečné přes kopce není žádná Legrace. Odstrojujeme kola, roztahujeme karimatky a spacáky a uleháme do spacáku. Já ještě vařím čaj na zahřátí a nechybí nějaké to teplé zahřátí v podobě dobrého likéru:o)) Jeden člen naší výpravy šel spát pod nedaleký přístřešek vzdálený asi 20metrů od autobusové budky. Pořád hustě prší...Asi v půl desáté usínáme s nadějí, že zítra bude lepší počasí...

Nejtěžší etapa – Jesenické hory

Druhý den: 2.7.2003

Popis trasy: Písečná – Jeseník – Ramzová – Branná – Hanušovice – Lesnice

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 7:00

Čas dojezdu 15:45

Čas jízdy 3:47:25

AVS 20,1

Km/den 76,25

Km/celkem 87,67

Samovolně všichni vstáváme kolem šesté hodiny. Budí nás stále projíždějící vlaky (nádraží je kousek od budky) a ranní autobusy, které převážejí lidi do práce. Je přece jen všední den. Údiv lidí nezná mezí, když nás ráno shlédli „naskládaných“ 8 lidí v jedné malinké autobusové budce.:o)) Balíme si tedy věci, snídani jsme se rozhodli dát až v nedalekém Jeseníku, vzdáleném asi 16,5km. Čerstvý rohlík je přece jen čerstvý rohlík.:o)) Počasí? Neprší, to je hlavní, „honí“ se mraky, ale nad Jeseníkem je to lepší. Dobalit uklidit a vyrážíme! Je přesně 7 hodin. Všichni plní energie a elánu. Bylo krásné vidět ten vláček 9 lidí, jak jede spořádaně za sebou, nádhera, tvořili jsme téměř 25 metrovou řadu linoucí se po asfaltce. Jedeme kolem řeky „Bělá“ až do Jeseníku. Stále nepatrně, ale přece jen výškově stoupáme. Každý se těší na snídani. Jeseník, našli jsme jedno nejmenované středisko potravin, které se nachází snad v celé republice. Kupujeme si snídani a v klidu jíme. Počasí stále nic moc, ale neprší. Po nezbytném nasycení a občerstvení se vydáváme směr Lipová Lázně, Horní Lipová až do Ramzovského sedla. Stoupání cestou do Lipové Lázně je již znatelnější. Zastavili jsme a čekáme na jednoho našeho kamaráda, který pořád zaostával, jel svých „21km/hod“ a ani o jeden km/h méně, či více, prý se mu tak jede dobře. Domluvili jsme se, že teď se počkáme až v Ramzovském sedle, ať si jede každý podle svého tempa. Teď budu hovořit chvíli jen za sebe, nastolil jsem si pro sebe dost rychlé tempo, chtěl jsem dát zabrat svým nohám. Netrvalo dlouho, cca po 25 minutách jsem se ocitl v sedle. Byla zde autobusová budka. Schoval jsem se tedy tam před větrem, osvěžil a čekal na další kteří postupně přijížděli. Na každém byla znát momentální únava, ale zároveň radost, že horší stoupání snad už

nebude...a taky že nebylo. Po odpočinku jsme se „spustili“ do obce Branná, kde jsme si v předem ověřené a vytipované hospůdce dali nápoje a sdělili si první dojmy.

Cesta do Hanušovic, kde měla být delší přestávka na oběd byla snad nejlepší, co nás za ten den mohla potkat, klesání bylo stále něco kolem 5%, jede se kolem řeky Branná (nutno podotknout, že tady jsme se na chvíli odchýlili od cyklistické stezky a jeli po asfaltové cestě). Cesta utíkala nesmírně rychle a kilometry nabíhaly. Hanušovice. V první restauraci, která měla terasu jsme zastavili. Objednávka jídel byla různorodá. Řízky, hranolky, maso, polévky, no prostě vše co máme rádi. K tomu pivko. Asi hodinu a půl odpočíváme. Vyrážíme něco kolem 13 hodiny. Další cíl? Obec Lesnice vzdálená asi 30Km od Hanušovic. Je 15:45h. Přijíždíme do Lesnice. Zastavujeme se v místní jednotě a kupujeme nanuky. Tip na spaní mám stoprocentní z minulých let, je to dřevěné pódium na místním hřišti. Jelikož jsme tady brzy, navštívíme místní „osvězovnu“. Majitelka nám donesla pivo, holkám kofoly...nevím co na ni mají..:o))

Na hřišti jsme také povečeřeli, zahráli ještě fotbálek s místními kluky a kolem 21:00hodin šli spát.

Průjezd Olomoucí

Třetí den: 3.7.2003

Popis trasy: Lesnice – Mohelnice – Litovel – Olomouc – Tovačov – Chropyně

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 7:40

Čas dojezdu 20:00

Čas jízdy 5:21:27

AVS 20,2

Km/den 108,59

Km/celkem 197,26

V noci nepršelo, obloha je však pořád taková nijaká...nevíme co si máme o tom myslet, zda nás zastihne déšť, či nikoliv. Probouzíme se opět sami od sebe něco kolem 7 hodiny ranní, snídaně nás opět „čekala“ čerstvá v nedaleké obci a tou měla být „Leština“. Balíme, překvapivě nejde na nikom vidět znatelná únava ani bolest nohou po přesunu přes Jeseníky. Alespoň si nikdo nestěžuje.

Je 7:40h., vyrážíme tedy směr Leština. V místní Jednotě si kupujeme snídani a tam to začalo - déšť :o(. To, čeho jsme se obávali, bylo tady a nevypadalo to, že se počasí brzy vylepší. Nicméně přikrýváme kola (brašny) pláštěnkou, uchylujeme se do obchodu, kde taky snídáme a rozhodujeme se zprvu chvíli počkat. Nefoukal téměř žádný vítr, který by mraky dokázal rozehnat. Co naplat, brácha navrhl, že budeme hlasovat zda se vydat dále po stezce či

nikoliv. Měli jsme totiž dosti velkou časovou ztrátu a dnešním cílem etapy se mělo stát město Tovačov (cca 78km vzdálený od Leštiny). Je 9 hodin, hlasujeme. Čtyři členové jsou pro a čtyři proti, já rozhoduji a zvedám ruku pro posun dále. Nic naplat, oblékáme pláštěnky a větrovky a vyrážíme směr Mohelnice. Celou cestu do tohoto města nás provázela „vlezlý“ dešť. Za Mohelnici se počasí začalo lepší a přestalo pršet. Velice rychle jsme proschli. Nikde nezastavujeme, až v Litovli. Malá přestávka opět na místní pěnový mok a vyrážíme směr Olomouc, kde nás čeká i oběd.

Je skoro právě poledne a my se ocitáme na náměstí v Olomouci. Fotíme se před místní kašnou a orlojem a hledáme vhodnou restauraci, hlavně se zahrádkou, abychom viděli na kola. Nacházíme ji na vedleším náměstí, kolmo dolů od kašny, mají zde i zahrádku (mj. vřele doporučuji, ceny nízké, výborná kuchyně, místní speciality, jídelní lístek v místním nářečí). Opravdu jsme si pochutnali. Obloha se začíná trhat a na nás se konečně po dvou dnech na kolech usmálo sluníčko.

Po cca 2 hodinové přestávce se vydáváme na výjezd z Olomouce směr obec Nemilany. V této chvíli jsem si udělal malý obrázek o místních obyvatelích Olomouce. Ptali jsme se asi čtyř lidí, jak vyjedeme z Olomouce směrem k obci Nemilany. Buď nevěděli, nebo nás posílali úplně jinam a jiní zase onam...no děs. Nakonec jsme tedy vyjeli špatně a museli jsme se přes jednu polní cestu dostat na naši trasu....Povedlo se, my nabrali směr Tovačov. Tam se naše skupinka na delší dobu roztrhala. Já jel s Robertem poslední, ztráceli jsme nějakých 10 minut na všechny před námi. Všichni jsme se nakonec setkali přímo u „tovačovských rybníků“. Jsou nádherné a vede mezi nimi polní cesta. Ocitáme se tedy v Tovačově, míříme směr hospůdka, opět s terasou, máme tip, paměť nezklamala, našli jsme ji bez problému. Dáváme si polévku a nějaké to pití...:o)) Odpočinek trvá zhruba hodinu. Počasí je stabilní, vypadá to, že pršet nebude. Rozhodujeme se, zda přespíme někde u Tovačova nebo zda-li se pojedeme ještě dále. Všichni jsou pro vydat se dále, i když máme v nohách za dnešní den už nějakých 95km! Nálada je v dobrá, vyrážíme hledat nocleh v městě „Chropyně“. Můj návrh, kde přespát bylo místní hřiště s tribunou. V areálu hřiště se však nachází místní koliba, která funguje jen v létě, šel jsem tedy „vyjednávat“, zda-li by se tady nedalo přespát pod místní tribunou. Správce souhlasí. Sedáme do koliby, někteří se okamžitě uchýlili pod tribunu a šli si vařit večeři. Rozdělili jsme se na dvě poloviny a jeli se na dvě etapy okoupat do nedalekého rybníku u obce „Záříčů“, která je 2 km vzdálená od Chropyně. Koupel opravdu pomohla, my si dali další občerstvení a ti nejzdatnější zůstali se mnou vzhůru až do 0:30h. Uleháme unaveni, ale spokojeni s výkonem, vždyť ujet za den s kapsami 108 km není žádná legrace a to byli mezi námi opravdu netrénovaní členové. Usínáme v suchu...

Blížíme se k jihu

Čtvrtý den: 4.7.2003

Popis trasy: Chropyně – Kroměříž - Otrokovice – Uh.Hradiště – Strážnice

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 8:40

Čas dojezdu 20:00

Čas jízdy 5:32:00

AVS 17,27

Km/den 95,0

Km/celkem 292,26

Kolem osmé hodiny ranní se pomalu probouzíme. Mírně se obávám, zda-li tento den nebude vyloženě krizový, je to třetí den a může se pomalu, ale jistě promítnout únava, či nějaká „ponorková nemoc“! Vyrážíme tedy v 8:40h vstříc nedalekému Kroměříži, kde navštívujeme opět nákupní středisko a nechybí dobrá snídaně. Svítí sluníčko, den vypadá optimisticky:o)) Snídáme v místním parku. Vydáváme se navštívit kroměřížské zahrady. Nezklamaly mě ani potřetí, místní upravený park, květena, zámek, nádhera! Je zde i místní voliéra. Pár fotek, malá pauza a vyjíždíme dále na jih. Dnešním „místem pro přenocování“ měla být obec Strážnice, která je charakteristická tím, že při vjezdu do obce i výjezdu z obce zde stojí cihlová brána. Moc hezká. Počasí nám přeje, stále to vypadá, že déšť nás dnes provázet nebude. Míjíme pomalu, ale jistě město Otrokovice i Napajedla. Za Napajedlami cyklotrasa odbočuje přes obce Topolnou, Kněžpole, Jarošov až do Uherského Hradiště. My se však chtěli vydat kolem Bařova kanálu, který je krásný, nachází se zde i stavidla. Tentokrát nám v cestě nestálo počasí, nýbrž vysoká tráva, nedalo se podél břehu kanálu jet na kole. Hlasovali jsme zda-li to zkusit a jet dále podél kanálu nebo se vydat do Uherského Hradiště cyklostezkou. Vyhrává cyklostezka. Musím uznat, že pokud budu hodnotit, je to asi nejhorší cesta za celou Moravskou stezku. Polní cesta, po které se plahočíte 7 kilometrů, je zcela rozbitá. Nedoporučuji tedy jet, přesněji řečeno je to úsek „Babice – Uherské Hradiště“. „Vyklepaní“ z těch všech prasklin a děr jsme tedy byli pěkně. V Uherském Hradišti jsme shlédli místní náměstí pak hledali restauraci na oběd. Našli, hned na okraji města. Po delší pauze, kde snad každý nabral síly na dnešní dojetí etapy, jsme se vydali do cca 30 km vzdálené obce Strážnice. Zde nás v průběhu cesty potkal hustý déšť. Zmokli jsme tedy dostatečně, nicméně nocleh jsme našli na místním hřišti ve Strážnici. Přesněji u hřiště, kde jsme zaplatili symbolický poplatek 15Kč/stan. Déšť k večeru ustal, my se převlékli do suchého, udělali večeri a šli spát něco kolem 22:00 hodiny...

Konečně jižní Morava

Pátý den: 5.7.2003

Popis trasy: Strážnice – Hodonín – Lanžhot – Břeclav – Kemp Apollo

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 10:25

Čas dojezdu 18:30
Čas jízdy 3:41:00
AVS 21,1
Km/den 77,69
Km/celkem 369,95

Probouzí nás „mírně“ se usmívající sluníčko, je 9:30 h. Dnes jsme si pěkně pospali. Na všech členech výpravy jde vidět, že dlouhý spánek nám prospěl. Dnešní etapa není dlouhá, cílem je kemp Apollo za Břeclaví, vzdálený po cyklotrase cca 60Km. Jenže se nám stala nemilá věc. Vyrážíme v 10:25 hodin, bohužel se vydáváme špatnou cestou. Zjišťujeme to až po cca 8 kilometrech, kdy přijíždíme do obce „Bzenec“. Nacházíme se tedy špatně, sjeli jsme ze stezky směr západ území, ke „Kyjovu“. Nicméně mi nikdo příliš nevyčinil, vše dopadlo dobře, najeli jsme si nějakých 15 kilometrů navíc. Dalším místem se měl stát Hodonín. V Hodoníně bych chtěl zmínit již naši osvědčenou hospůdku a restauraci v jednom, kde si vaří pivo sami. Pivo se jmenuje „Švihák“. Je to cca 300 metrů od Hodonínské radnice, která je mimo jiné taky moc pěkná. Každého, koho se však zeptáte, kde je restaurace, kde si vaří vlastní pivo, Vás bez delšího uvažování naviguje správným směrem. Je zde i zahrádka, nad vámi zraje hroznové víno, pivo taky není k zahození a vaří dobře. Dáváme si zde oběd, pivko, nechybí společná fotka.

Další trasu až po Břeclav z mého pohledu hodnotím jako nejkrásnější, dlouhé chmelnice či vinice, no doslova teplý kraj, upravené vesničky a obce, stezka krásná, není rozbitá jako u Uherského Hradiště, prostě paráda:o) Trasa od Hodonína, přes Moravskou Novou Ves, Tvrdonice, Lanžhot až po Břeclav opravdu stojí za to!

Břeclav byla poctěna naší návštěvou cca v 17:30 hodin. Kemp Apollo už byl na dohled a tak jsme spěchali, abychom si našli v klidu čas na hygienu a postavení stanu, na večerní odpočinek v místné kolibě. Cena kempu je 40Kč/osoba/noc a 50Kč za malý stan/noc, záloha 200Kč za přidělené číslo stanu. Kemp není v nejlepší kvalitě co se sprch a záchodů týče, nicméně bylo v něm málo stanů (počasí prostě neporučíte), zbyla na nás tedy i teplá voda, kterou každý z nás přivítal.

Ve 20:00hodin začala hrát živá country hudba, nechybělo místní víno, povídání s místními občany, pivko, prostě veselí. Byl to náš poslední společný večer a noc na cestách na kole. Další den nás čekal „jen“ Lednicko-Valtický areál, od kterého každý čekal hodně, měla to být něco jako třešnička na dortu. Spát jsme šli něco kolem půlnoci.

Nejkrásnější nakonec

Šestý den: 6.7.2003

Popis trasy: Kemp Apollo – Lednice – Valtice – Lednicko –Valtický areál – Břeclav

Základní cyklistické údaje:

Čas výjezdu 9:25

Čas dojezdu 16:15

Čas jízdy 2:40:54

AVS 17,4

Km/den 46,71

Km/celkem 416,66

Vstáváme kolem 8:30hodin, počasí venku opět nic moc. Následuje klasicky ranní hygiena, výjimečně snídaně u stanu. Poslední balení do cyklistických brašen, vše nastrojít na kolo a vydáváme se do Lednice. 2 kilometry utekly velice rychle. Přijíždíme k Lednickému zámku. Je stále v rekonstrukci, je tedy zdobený ne moc hezkým lešením. Prohlížíme si zahrady a směřujeme k Minaretu. Máme pozvolné tempo, víme, že dnes to bude jen pohoda. Vidět jsme však chtěli v areálu téměř vše:o)) Po prohlídce Minaretu, kde jsme vylezli až nahoru (dozvěděli jsme se, že nahoru vede 301 schodů, Minaret je vysoký 62 metrů). Počasí je stále stabilní, jedeme do Valtic, podívat se na místní zámek a na „Kolonádu na Rajstně“. Na všech už jde vidět znatelná únava z minulých dnů. Tempo jízdy je velice pozvolné, kopce se vyjíždějí čím dál hůře....

Jsme u zámku. Rozhodujeme se, jestli jedeme všichni na kolonádu, která je na kopci nad Valticemi. Téměř nikdo nechtěl jet, většina tedy zůstala u zámku a odpočívala, já si to však nenechal ujít, jelikož to byla jedna z mála památek, kterou jsem ještě neviděl. V předchozích letech jsem ji nenavštívil. Kolonáda je vzdálena od Valtic cca 3 kilometry. Vyrážíme nakonec jen tři. Musím přiznat, že návštěva této památky i přes stálé stoupání stojí za shlédnutí. Zaplatili jsme si výstup na terasu a z ní jsme měli Valtice jako na dlani. Odtud lze vidět Minaret v Lednici i celé Pálavské vrchy, Mikulov... Nádhera. Po půl hodině se vracíme zpět ke skupině. Nyní nás jen čekala cyklistická okružní cesta Lednicko-Valtickým areálem. Následovala zastávka u „Rendez-vous“, Kaple Sv.Huberta, Nového dvoru, Chrámu Tří Grácií. U každé památky jsme si udělali krátkou pauzu nejen na foto. Cesta nás dovedla zpět do Lednice, odkud jsme nabrali směr Břeclav po cyklistické stezce č.41. Ta vede kolem, pro nás poslední, památky a tou je „Janův“ hrad. Pak už pro někoho vysněné poslední kilometry směr nádraží v Břeclavi. Měli jsme čas, takže jsme poslední peníze utratili v hospůdce. Příímým vlakem do Ostravy jsme dorazili něco kolem 22 hodiny. Po nastrojení kol jsme se rozloučili a spěchali do svých domovů.

Mé zhodnocení na závěr

Z mého pohledu hodnotím tuto cyklotrasu jako velice povedenou a zdařilou. Horní polovina (Olomouc a výše) na mě působí takovým „chladným“ dojmem, i podnebí je tam trochu jiné. Méně stabilní. Hory jsou ale hory.... Jižní část je zajímavější a je to hlavně „teplejší“ kraj. Cyklotrasa je velice dobře

značená, snad jen pohyb ve velkých městech a výjezd z těchto měst je opravdu složitý. Přivítal bych, kdyby mapa cykloprůvodce „Moravská stezka“ měla detailnější (ve větším měřítku) zobrazení měst popř. i ulic v daném městě. Jestli požadujete nějaké další informace, stačí mi napsat email.

Pokud si najdete 5 dnů na cestování, jste stejný fanda do kola jako my a chcete poznat průřez krásnou Moravou a Slezskem, sedněte na kolo a projedte si tuto „Moravskou stezku“.